

som dermed følger, og til Slid paa Vejene og lignende, kan det jo være berettiget; men saadanne Kommuner have dog Rette af disse Foretagender, de skabe forsøgt Virksomhed indenfor deres Kreds, give Ejendommen højere Værdi o. s. v. Og naar man beslæger sig over, at de ikke svare tilstrækkelig Skat, saa skal det indrømmes, at Hartkornet naturligvis kommer til at bære den væsentlige Del af Skattebyrden; men at forandre hele den kommunale Lovgivning, fordi der i enkelte Kommuner findes slige Foretagender, forekommer mig dog at være alt for urimeligt i særdeleshed, da man kan udjævne det paa anden Maade, og det er det, jeg har tilladt mig at stille Forslag om i mit Endringsforslag, at man skal søge at imødekomme Kravene paa Bestatning af saadanne Foretagender, nemlig de Virksomheder, hvortil der er knyttet Bygninger, hvorpaa der hylter Bygningsafgift, ved at der ogsaa bliver paalagt disse Bygninger en Afgift til Kommunerne i Lighed med Hartkornet. Jeg skal nærmere komme ind herpaa, naar jeg gennemgaar mit Forslag, og jeg skal nu kun fremhæve, at jeg mener, at paa denne Maade kan man ramme disse Foretagender og paalægge dem en passende Skat til Kommunen, uden derfor at gaa til at omforme hele vor Stattelovgivning. Mit Endringsforslag har jeg derfor indskrænket der til, og kun for Vandkommunerne, da jeg mener, at det væsentlig er Byerne, som maaske have Interesse af at faa en ny Kommunallov; og da jeg mener, at det Forslag, som her foreligger, er ubrugeligt for alle Kommunerne, har jeg indskrænket mig til i mit Endringsforslag at foreslaa nogle Endringer til den bestaaende Vandkommunallov, idet jeg gaar ud fra, at man senere maaske kunne komme til at ændre Kommunallovgivningen for Købstæderne og Kjøbenhavn. Jeg skal gennemgaa de enkelte Paragraffer i det lille Lovforslag, jeg har tilladt mig at foreslaa; men jeg skal forudstille den Bemærkning, at naar der i Regeringsforslaget er foreslaet, at der skal gives Kommunerne Vedtægter, hvor efter de skulle paaligne den personlige Kommuneskat, saa kan jeg ikke indse Nødvendigheden deraf. Vi have nu, saalænge Kommunalloven har eksisteret, haft den personlige Kommuneskat lignet som Formue- og Lejlighedsstat, og det vides ikke, at det noget Steds har givet Anledning til store eller væsentlig berettigede Klager; det har kunnet jævne sig overalt med temmelig stor Lethed. Derfor er jeg ikke nogen Ynder af disse Vedtægter. Smidlertid kan jeg ogsaa gaa med til at skabe en saadan Vedtægt,

naar den dog i det væsentlige tager Sigte paa, at det vedblivende bliver en Formue- og Lejlighedsstat, og saaledes kan jeg nærmest slutte mig til et Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen); men jeg vil dog sige, at ihvorvel det Endringsforslag, som han har stillet med Hensyn til Vedtægter for Bestatningen i Kommunerne, slutter sig, saavidt jeg ved, nærmest til en Vedtægt, som findes i saa Henseende i et jydsk Amt, saa tror jeg dog, at slige Vedtægter ville ikke blive modtagne med stor Glæde omkring i de forskellige Kommuner, saa meget mere som man forskillige andre Steder ogsaa har forsøgt sig med Vedtægter, og de alligevel sjelden blive brugte. Naar der derimod rundt omkring i Kommunerne af eksisterende store Forretninger oprettes Filialer, forekommer det mig at være berettiget, om man kunde i de eksisterende Kommunallovgivninger paalægge disse Filialer en Skat til Kommunen. Der er ingen Grund til i samme Øjeblik, som man giver Aktieselskaber fri for at svare en saadan Skat, som her er foreslaet, saa at begunstige Kapitalen i en saadan Grad, at den kan rundt omkring i Kommunerne oprette Filialer, som ere ganske skattefri. Derfor vilde jeg finde det berettiget, at man for enhver Filial forlangte en personlig Kommuneskat, men at give en vidtløftig Lov, som denne for at faa en saadan Skat, synes mig aldeles urimeligt, idet man med Lethed kunde beskaffe enhver Filialforretning paa samme Maade, som man bestatter enhver anden Forretning, hvor der staar en enkelt Person i Spidsen, idet man kan betragte Bestyreren eller Bestyrelsen som Indehavere af Forretningen og sætte ham eller den i Skat efter Formue og Lejlighed, som om det var en enkelt Person. Og ere da de vedkommende ikke tilfredse med den Skat, der er paalagt dem, have de efter Lovgivningens Udgang til at gøre Indsigelse derimod, idet de saa maa fremlægge hele deres Status. Men som det nu er foreslaet i Regeringsforslaget og ogsaa i Flertallets Forslag, at der skal fordres en aarlig Opgørelse af næsten alle Borgernes af deres Indtægter, og Udgifter detaillerede til det yderste, og at man skal forfølge Skatteborgerne paa forskellige Maade gennem den mellemkommunale Bestatning, vil blive en Byrde for Kommunalbestyrelserne og en Byrde for de enkelte Borgere, som ikke er det værdt, hvad opnaas derved. Med Hensyn til det Endringsforslag, jeg har stillet, ville ærede Medlemmer se, at det fremkommer som et Forslag til Lov om Endringer i og Tillæg til Lov om